

دهروازه کانی دهق له چیرۆکی (من و شادی)دا

پ.ی.د. نهجم ئەلوهنی
(کۆلیژی زمان - زانکۆی سه‌لاحه‌ددین)

پێشه‌کی

نووسینی چیرۆک پرۆسه‌یه‌کی هێنده ئاسان نییه، هه‌موو که‌سه‌یکه‌ک بتوانیت خۆی لێ بدات و به‌ختی خۆی له‌گه‌ڵیدا تاقی بکاته‌وه، به‌لکو رۆشن‌بیرییه‌کی به‌رفراوان و زمان‌یکی شایسته و شاره‌زاییه‌کی گونجاوی ده‌وێت له‌باره‌ی ته‌کنیکه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی چیرۆکه‌وه، هه‌روه‌ها زۆر پێویسته ئه‌وه‌ی بیه‌وێت له‌م هونه‌رده‌دا سه‌رکه‌وتوو‌بێت ئاشنایه‌تییه‌کی زۆر باشی له‌گه‌ڵ ئەزموونی چیرۆکی ناو‌خۆیی و جیهان‌یشدا هه‌بێت، بۆ ئه‌وه‌ی سوود له‌ ئەزموونی نووسه‌رانی پێش‌خۆی، ته‌نانه‌ت سه‌رده‌می خۆی وه‌ربگرێت و بیکاته‌ رێپێش‌اندهری له‌م هه‌وله‌یدا. مه‌رج‌یش نییه هه‌موو ئەزموون‌یکی سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن خۆینه‌رانه‌وه په‌سه‌ند بک‌رێت، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا ده‌وله‌م‌ندی هه‌زی نووسه‌ر و خۆتێندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی به‌ره‌می چیرۆکنووسه‌ گه‌وره‌کان زه‌مینه‌سازن بۆ ئه‌وه‌ی په‌که‌مین به‌ره‌می نووسه‌ریکی دیاریکراو په‌سه‌ند بک‌رێت و بیه‌تته‌ مایه‌ی ره‌زامه‌ندی ره‌خنه‌گران و پسپۆرانی ئەم بواره، هه‌روه‌ها ده‌کریت خۆتێندنه‌وه‌ی جیاواز بۆ ده‌قی چیرۆکیک ر‌افه‌ی جیاواز هه‌لب‌گریت. ئەمه‌ش بۆ دیدگا و فیکری جیاوازی ئه‌و ره‌خنه‌گرانه ده‌گه‌رێته‌وه، که باسی چیرۆکیکی دیاریکراو ده‌کهن. به‌ کورتی ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێت

لێره‌دا باسی بکه‌م تاییه‌ته‌ به‌ چیرۆکی (من و شادی)ی (ده‌ستی سلیمان به‌رزه‌واری)، که له ژماره‌ی (٢٣٦)ی گۆڤاری (پارمان)ی رێکه‌وتی ٥/١/٢٠١٧دا بلا‌بووه‌ته‌وه، ده‌کریت بۆچوونه‌کانی من له‌باره‌ی ئەم چیرۆکه‌وه له‌گه‌ڵ نووسه‌ر و ره‌خنه‌گریکی دیکه‌دا په‌که‌ نه‌گریته‌وه، ئەمه‌ش دیارده‌یه‌کی زۆر ئاسایی و سه‌روشتییه، چونکه‌ بواری ئەده‌ب، به‌ تاییه‌تی چیرۆک ری ده‌دات لێک‌دانه‌وه‌ی جیاواز، ته‌نانه‌ت ناکۆکی‌ش له‌م باره‌یه‌وه به‌خێتته‌ روو.

ته‌وه‌ری په‌که‌م: ناوونیشان له‌ چیرۆکی (من و شادی)دا

په‌که‌م له‌ توخمه‌ زۆر گ‌رنگ و هونه‌رییه‌کانی چیرۆک (ناوونیشان)ه، بۆیه ده‌بێت نووسه‌ری چیرۆک بایه‌خ‌یکی تاییه‌تی پێ بدات. په‌که‌م شت که سه‌ره‌نجی خۆینه‌ر بۆ لای چیرۆک ر‌اده‌کێشیت ئەم توخمه‌یه، بۆیه ده‌بێت ناوونیشان‌یکی نوی و ئاوازدار و فره‌ و اتا بێت له‌ هه‌مان کاتدا پرسیار لای خۆینه‌ر دروست بکات. ناوونیشان فره‌ جو‌ره، له‌وانه‌یه‌ ناوی کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی چیرۆکه‌که‌ بێت، که ئەمه‌ش له‌ هه‌ندێک حاله‌دا به‌ جو‌ریکی لاواز داده‌نریت، که‌چی له‌ هه‌ندێک حاله‌تی

دهشتی بهرزواری

دهروازهی کۆتایی نیشانهی داخستن دادهنیت که له وێدا وزه له دایکبوون له دهروازهی ناوونیشاندا نامینیت، ئەو کاته بۆ پیتگهی رابهراپهتی له پیتشهوهی دهقه که دهگه پیتشهوه» (١). به پیتی ئەم بۆچوونهش ئەگه له ناوونیشانی ئەم چیرۆکه وردبینهوه، دهبین له پیتشهوهی دهقه که وه به رهو سه رهتا و دهستپیک گپرا نه وه له ویتشه وه به رهو کۆتایی دهچیت و کاتیک ئیتر دهقه که له به ره مهینانی و اتا راده وه ستیت، راسته وخۆ دهگه پیتشه وه بۆ پیتشه وهی دهقه که و له سه ره وه دووباره خۆی جیگیر دهکاته وه، جوولهی ئەم ناوونیشانه، جووله یه کی بازنه ییه، له سه ره تا وه دهست پێ دهکات و به ناو جهستهی دهقه که دا شوێر ده بپیتشه وه و رایه له جیا وازهکانی پیکه وه ده به ستیت و پیتوهندی له گه له جوولهی هه موو توخمه کاندایه پیدایه دهکات، تا دهگاته سه رجه م توخمه پیکه پیتنه رهکانی چیرۆکه که وهک (شوین، کات، رووداو، زه من)، هه ره ها ده بپیتشه ئاماژه یه کی سیمیلۆجی بۆ خودی دوو کاره کته ری سه ره کی که یه کیکیان (من - وه رده) یه و ئەوی دیکه یان (شادی) یه. له کۆتایی چیرۆکه که یه شدا (من - وه رده) به (شادی) دهگات و هه ست به خووشییه کی بێ کۆتایی دهکهن و به ماچ سنووریک بۆ زیاتر له بیست سالی دابرا ن داده نین له ناو چه پله ریزانی ئاپورای خه لکیکی زۆر دا که له شاری کۆتایی ئاههنگی جهژنی نه ورۆزیان ساز کردووه.

ناوونیشان وهک به شیک له دهروازهکانی دهق بایه خ و گرنگی تایبه تی خۆی هه یه، گه لیک نووسه ری بواری گپرا نه وه له وان هیش (ژیرار ژینیت) (٢) له باسی دهروازهکانی دهقدا رووبه ریکی فراوانی بۆ ئەم توخمه ته رخا ن کردووه و به یه کی که له شوورهکانی دهقی دادهنیت که له دهقیکی تری جیا دهکاته وه و پیتگهی دیاری دهکات و هانی خویننه ر ده دات بۆ ئەوهی بیخوینیتشه وه، هه ره ها توپه ره ریکی ئەکادیمی کورد (د. شاکر سابیر) له نامه ی دکتۆراکه یدا باسی گرنگی ناوونیشانی کردووه و ده لیت: «کۆدی زمانیی گپرا نه وه له خودی ناوونیشانه وه ده ست پێ دهکات، گرنگییه که یه شی له وه دا در ده که ویت که سه ره کی ترین ئەدگارهکانی دهق و نه یینییهکانی ئاشکرا دهکات...» (٣)، له م چیرۆکه یه شدا، (ناوونیشان) کۆمه لیک له ئەدگاره سه ره کییهکانی دهقه که ئاشکرا

تردا وهک ئەوهی له م چیرۆکه ی (دهشتی سلیمان) دا به رچاو ده که ویت ده بپیتشه مایه ی سه رنجرا کیشانی خویننه ر، چونکه خۆی به ناوی یه ک کاره کته ره وه پابه ند نه کردووه، که ئەویش (شادی) یه، به لکو جیناوی (من) پیتش ناوی ئەم کاره کته ره که وتوو، به مه ش له ناوونیشانیکی ساده وه گواستوو یه تیبه وه بۆ ناوونیشانیکی لیکدراو، که به ئامرازی پیتوهندی (و) پیکه وه به ستراون. له لایه کی دیکه وه شادی سیفه ته و دۆخی (کهس) پیشان ده دات و له خووشی و به خته وه ریبه وه سه رچاوه ده گریت، بۆیه راسته وخۆ خویننه ر درک به وه ناکات که وشه ی (شادی) ناوی کاره کته ریکی ئەم چیرۆکه بیت هه تا نه چیتشه ناو دهقی چیرۆکه که وه، به لکو ئەگه ری ئەوه دیتشه پیتشه وه که وا بزانیته مه به ستی نووسه ر له (من و خووش به ختیبه)، یان له (من و خووش گوزه رانییه)، له به ره ئەوه ئەم ناوونیشانه جو ره ئالۆزی و نادیاریه کی تیدایه و داوا له خویننه ر دهکات بیری لێ بکاته وه، یان له پیتی خویننه وهی دهقه که وه له پیتوهندی نیوان ئەم (من) و (شادی) یه تیبگات.

یه کی که له خاسیه ته گرنگهکانی ناوونیشان ئەوه یه که وهک «تیشکۆ- البۆره- ی» له دایکبوونی و اتا له دهقدا کار دهکات و ئەم کاره یه شی تا دوا ویستگه ی دهقه که ته واو نابیت، کاتیکیش قولپی قسه ته واو ده بپیت و

دهکات وهک پیتوهندی نیوان کارهکته رهکان و جوگرافیای سیاسی ههندیک له شوینهکان و کاربگهری نهو دۆخه لهسهه بیرکردنهوه و هزری نهوان، وهک فههه نسا و لبنان به نیسههت (وهرده) و کوردستان و لبنان به نیسههت (شادی)یهوه. شوینی یهکهه واته فههه نسا که خاوهنی سروهشتیکی جوان و ژیانیکی هیمنه و (وهرده) لهوی قوتابی پۆلی یهکهه می قوتابخانهیه، شوینی دووهه میس لبنان که جوگرافیایه کی پر له ناشووب و شهه ری ناوخۆیه و بۆ (وهرده و شادی) بووه ته شوینیکی نا ئارام، پاشان له یهکیان جیا دهکاتهوه و ماوهی (۲۰ سال) چاویان به یهک ناکهویت، ههروهه کوردستان که به جوانی له خه یالی (شادی) دا وینه یهکی بۆ کیشراوه و له پتی جوانی و بۆنخۆشی گوله نیرگزهوه هیمای بۆ کراوه، له هه مان کاتدا، شوینیکی داگیرکراو و دابه شکراوه و به هوی نه مه یشهوه دانیشه توانه کهی سته میان لی دهکریت، له لایه کی دیکهوه ناوونیشهانی چیرۆکه که کۆمه لیک نهینی ژیانکی کارهکته رهکانی ئاشکرا دهکات، وهک خۆشه ویستی نیوان (وهرده) و (شادی)، یان که سایه تی باوکی (وهرده) که مرۆفیکی هزر ئازاده و رکی له رهگه زیه رسته ییه و داکۆکی له ناسنامه ی جیاوازی نه ته وهکانی ناو لبنان دهکات وهک کورد و دروو زهکان، یان په پرهوانی ئایین و مه زه به جوړاو جوړهکانی نهو ولاته وهک (کرستیان، موسلمان، شیعه، سونه) ئاماده یس نییه له ژیر گوشاری خزمهکانیدا دهست له نازادی هزری خۆی هه لبرگرت.

تهوه ری دووهه م: دهسپیک له چیرۆکی (من و شادی)دا

ناوونیشان که باز نه یه کی ستراتیجی دهقی چیرۆکه، له هه مان کاتدا پیتوهندییه کی پتهوی به دهسپیکی چیرۆکهوه ههیه و لهویشه وه پیتوهندی له گه ل هه موو جو مگه پیکهینه رهکانی دهقی چیرۆکه که دا پهیدا دهکات، نه م پیتوهندییه په ره دهسپیت هه تا دهگاته کۆتایی رووداوهکان.

له باره ی پیتوهندی نیوان ناوونیشان و دهسپیکی چیرۆکهوه باسی نهوه کراوه که ناوونیشان له رووی پینگه وه دیارترین جوړهکانی دهروازهیه، نه مه یس یه که م پیتوهندی نیوان نووسه ر و دهق، خۆپنه ر و دهق دروست

دهکات و پیتوهندی نیوان دهق و واتا دهسازینیت، بۆیه له هه موو جوړهکانی دیکه ی دهروازه پیتوهندی زیاتری به دهسپیکه وه ههیه (۴). رسته ی دهسپیک تاییهت نییه به سه رهتای چیرۆکهوه، به لکو دهپیت له رووی بنیاد و واتاوه له هه موو به شهکانی چیرۆکه که دا رهنگدانه وه ی هه پیت، بۆ نه م مه به سته یس نووسه ریکی وهک (ترقیستان تۆدۆرۆف) رسته ی یه که می رۆمانی (ئانا کارنینا) ی به باشترین نمونه ی رسته ی سه رهتا داناوه و دهلیت: «رسته ی یه که م له ئانا کارنینا به شیوه یه کی چر به شهکانی دیکه ی په رتوکه که ی له خۆگرتووه» (۵)، که واته دهسپیک نابیت ته نیا له سه رهتای چیرۆکدا وهک رسته یه ک، یان چه ند رسته یه کی دا براو بمینیته وه، پاشان له به شهکانی دیکه ی دهقه که دا خۆی دنوینیت، ههروهه دهپیت نه م دهسپیکه له به ره هه مینهانی واتا و دامه زاندنی تهونی چیرۆکه که دا رۆلی هه پیت. بیجگه له مانه ش دهسپیک رۆلیکی گرنگی له دیارکردنی جوړی ژانره نه ده بیه کانداهه یه، چونکه دهسپیکی شیعریک، یان رۆمانیک نابیت به هه مان شیوه ی دهسپیکی چیرۆک بیت، «دهسپیکی باشیش نه وه یه که خۆی تیده په رینیت بۆ نه وه ی بیته بناغه یه ک دهقه که و بنه ماکانی له سه ره دامه زریت. له به ره نه وه ی ژانره نه ده بیه کان به پتی تاییه تمه ندی جوړهکانیان له یه ک جیا دهکرینه وه، بۆیه هه ندیک جیاوازی پاژه یی، خه سه له تهکانی دهسپیک له هه ره ک له واندها دیاری دهکات» (۶).

یه کیک له تاییه تمه ندیهکانی دهسپیکی باش نه وه یه که کارهکته ری سه رهکی و نه دگارهکانی شوین و هه ندیک لایه نی واتایی دهقی چیرۆک روون بکاته وه، بۆ نه وه ی زه مینه بۆ سه رنجراکیشهانی خۆپنه ر سازیکات و هانی بدات نهو دهقه بخۆینیته وه.

خۆیندنه وه ی دهسپیکی چیرۆکی (من و شادی) زۆریه ی نهو تاییه تمه ندیهکانی له خۆگرتووه، جوگرافیای دوو شوین وه سف دهکات و کارهکته ری سه رهکی نه م دهقه شمان پت ده ناسپینیت و نه وه یس بۆ خۆپنه ر باس دهکات که بۆچی نه م کارهکته ره (واته وهرده) چه زی له میوزیک کردووه، پاشانیش له کۆتایی چیرۆکه که دا وهک میوزیک زانیکی به توان و گۆرانیه یتریکی دهنگخۆش به شداری له ئاههنگی نه ورۆز له شاری (کۆیان) دهکات

تودورژوف

به پرووداو دهست پي دهكات و ههنديك به ديالوگ و ههنديكي ديكهيش به مۆنۆلوگ، له پال ئەمانهيشدا چيروكي واش ههيه كه چيروكنوس به وهسفيكي جوان سهرةتاي بو دروست دهكات، پاشانيش جووله به كارهكتەر و پرووداو هكان دهكات، ئەم جوړه دهستپيكه به دهسپيكيكي شيعري نوبراوه، (تارام سديق) له پهرتووكي (دهسپيكي له چيروكي كورديدا) ناماژهي بهم جوړه كردوو و دهليت: «جوړيكي تري دهسپيكي كه من هه له خانهي دهسپيكي سادهدا پوليتم كردوو، دهسپيكيكي ئەو چيروكانهيه كه به شيوازيكي شيعري دهست پي دهكهن و زياتر له رستهي شيعرهوه نزيكن، يان بههاي شيعرييان هينده زوره زال بووه بهسهه گپراوهكهدا» (٧)، تيمه لهگهله بهشيكي ئەم بوچووانه هاوپاين، به تاييه تي ئەوهي كه دهليت (له رستهي شيعرهوه نزيكن)، بهلام ناكريت هه موو سهرةتايهكي شيعري، يان دهسپيكيكي شيعري به ساده دابنين، چونكه رستهي شيعري سهرياري ئەوهي رستهيهكي چر و خاوهن وينه ي جوانه، له هه مان كاتدا له ههنديك چيروكدا جووله و گواستنهوه له خو دهگرن، بهمهيش دهبنه دهسپيكيكي ئالوز و هه مان ئەم خاسيه تهيش له چيروكي (من و شادي) دا په پرهو كراوه.

له مياني وهسفي شيعرييانه ي ئاو و هه واي لبنان و پاريسهوه جوړه ليكچوونيك له ناو بازنه ي به اورردا خو نواندوو، ههروهه له رتي وهسفي ئاو و هه واي پاريسهوه، جووله ي كارهكته رهكان (وهرده و باوكي)، ته مه ني مندالي (وهرده) كه ئەو كاته قوتابي پولي يه كه مه ي سهرةتايي بووه، سه ره له داني به هره ي ميوزيكراني لاي ئەم كارهكته ره خراوه ته روو، جگه له و وينه جوانانه ي كه تاييه تن به (پاريس) و له زهيني ئەمدا بوونه ته كۆمه لتيك وينه ي زيندوو و پاش هاتنيان بو لبنان بوونه ته رتيگريكي دهرووني له بهردهم خو سازاني ئەم كارهكته ره له گه ل ژينگه نوپيه كه دا.

نوسهري ئەم دهقه له دهسپيكيكي چيروكه كهيدا، به جيناوي (من) له زاري كارهكته ري سه ره كي (وهرده) وه دهليت:

«تازه هه تاوي پاييز سهري دهرده هينا، تيشكه زهرد و زپرينه كه ي به سه ره ته واوي دهشت و دۆل و شاخ و شاردا په رشوبلاو دهكردهوه، به گه رمي ئەه گريجه ي زولفي خاوي،

و هه ره وئيش به باشترين هاوپي سه ره ده مي مندالي خو ي شاد دهبيته وه و پاش ئەوهي شهري ناخوي لبنان بو ماوهيه كي دريژ خايه ن جي اي كردبوونه وه، ههروهه له م دهسپيكيكه دا سه ره تاي ئەو گه رانه وهيه بو شوي ني يه كه م (واته فه ره نسا) به شيويهيه كي ناراسته وخو خو نوواندوو، چونكه شوي نيكي تارامه و ديمه نه جوانه كاني سه ره تاي چه كه ره كردي به هره ي ميوزيكي له ناخي ئەودا دهچين، هه ره ئەمه ش له ته واوي دهقه كه دا بووه ته مايه ي به اوردر كرديكي ئاشاكراي نيوان (فه ره نسا) ي هيمي ني و جواني و (لبنان) ي پر له دووبه ره كي و خوين رشتن و شهري ناوخوي. تا له ئەنجامدا پاش مردي باوكي و ديار نه ماني (شادي) كه هوكاريكي گرينگ بوو بو ئەوهي (وهرده) پاش سچ سال له گواستنه وه يان بو لبنان هوكري ئەم ولاته بيت و له دلته نكي و گريان و نامويي پرگاري بيت. له دهستداني ئەمانه يش جاريكي ديكه ناخي دهه ژين و دله راوكيي لا دروست دهكهن و ناچاري دهكهن جاريكي تر خو ي و دا يكي به ره وه فه ره نسا بگه رپينه وه.

كورت ي دهسپيكي ئەم چيروكه كه له بره ي يه كه مدا خو ي چركردووه ته وه و سنور و جوړي ژانري دهقه كه ي ديار ي كردوو، بووه ته مايه ي ئەوهي چيروكه كه ناسنامه ي خو ي بپاريزيت و وهك چيروكيكي خو ي به خوينه ر بناسي ني ت.

جوړه كاني دهسپيكي به پي نو سه راني چيروك له دهقيكه وه بو دهقيكي ديكه جياوازن، ههنديك چيروك

ههلمى له داره مل رووت و خوناو له سهر كه وتوووه كان ههلهستاند، نهو ديمه نه دلرفينه، روژانى ههتاوى شارى پاريسى جوان و دلگيرى به بير دههينامهوه، نهوسا هيشتا زور مندال بووم، له پولى يه كه مى سهره تايى بووم، هه موو به يانيه كه كه له گهل باوكم له مال دههاتينه دهرهوه، ده جووين له ويستگه ي پاسه كه دههستايين و چاوهرتايى هاتنى پاسمان ده كرد، قاز و قولينگى مل دريژ له كه نارى رووبارى سين له چاوهرهوانى روژدا ريزبان ده به ست، كه روژ چاوى نيرگى ههلههينا، تيشكه زيرينه كانى له كه ليتنى برژانگه كانيبه وه به سهر ته واوى (پاريس) دا بلاو ده بووه وه، گهرمى تيشكى روژ ورده ورده ههلمى له رووباره كه ههلهستاند، ههلمه كان له ناو كزه بايه كى سارد پيچيان ده خوارد و كليلى سوليان له تاسمانى پاريس دروست ده كرد، وهك پارچه ميوزيكيتى به ههلم نووسراو به رهو تاسمان بهرز و بهرتر ده بوونه وه، تا له چاوان ون ده بوون. مهله كانيش وهك ميوزيكه نيتى به نه زمون نوته كانيان ده كرده خوشترين تاواز، نهرم نهرم به گوتى شارياندا ده چرياند، نهو به هره يه كه ئيستا هه مه له سهر گورانى و ميوزيك بو نهو دوو ساله ده گهريته وه كه به بهرده وامى گوتيم بو تاوازي نهو مهله دنگ خوشانه گرتبوو!!» (۸).

خويتندنه وهى نه م دهستپيكه بيجهگه له باسكردنى جوانيبه كانى پاريس و سهردهمى مندالى كاره كتهرى سهره كى چيروكه كه، خوى له خويدا تابلويه كى رازاويه و وهسف و جووليه گيپرانه وهى له خوگرتوو و ناتوانين وهسف و گيپرانه وه كه له يهك جيا بكه يينه وه بي نه وهى هارمونيه تى دهقه كه بشيوت. له پال نه مه شدا نه وه رادهگه يه نيت كه كوى چركه كه به ته كنيكى فلاشباك نووسراوه، چونكه ته ورمى گيپرانه وه كه له ئيستاوه بو رابوردو ده گهريته وه و دهيه و يت باسى سهره تاكانى يه كتر ناسينى (وهرده) و (شادى) بكات كه نهو كاته قوتايى قوناغى سهره تايى بوونه، نه مه يش له هه نديك شويتنى چيروكه كه دا به گورينى زمه نى گيپرانه وه كه روون ده بيته وه، له هه مان كاتدا، پينه وندى نيوان سهره تا و كوتايى دهقه كه روون ده كاته وه و تيشكى خوى ده هاوپته سهر كوى هه لوپسته هزريه كان و شيوازى گيپرانه وهى دهقه كه، بويه دهستپيک ليته دا روليكى گرنكى گيپراوه له

ئاراسته كردنى دهقه كه و پاكانه بو هينانه وهى و دياربكردى هه لوپست و پيشكه شكردى نيشانه كانى شيواز، هه ره وه ها دهستنيشان كردنى ژانره كه يدا (۹).

له بهر نه وهى دهستپيک سنوورى كوتايى دهق دادمه زرينيت و رايه له كانى ناوه وهى چيروك پيكه وه گري ديدات و بهريه ككه وتنى كاره كته ره كان و سازانى هه نديك له وان له ناو رووداوه كاندا به ره م دههينيت، بويه دهستپيکى سهر كه وتوو نايسته سهره تايه كى داپراو و به ناو جهسته ي دهقه كه دا شو رده بيته وه تا ده گاته نهو شويتنه ي كه ده بيت كوتايى بيته پيشه وه و گريكان بكرينه وه و دوا مه به ستى نووسه ر روون بيته وه.

نه وهرى سيبه م: كوتايى له چيروكى (من و شادى) دا

كوتايى چيروك له خو را ديارى ناكريت و پينونديه كى ستراتيجى به دهستپيک و سهره تاي جووليه كاره كته ر و هزرى نووسه ره وه هه يه، نهو كوتاييه ي به زور به سهر دهقى چيروكدا سه پينراو بيت ده بيته مايه ي له بارچوونى نه زمونه كه له رووى بنيادى هونه رى و بنيادى واتاييه وه، ته نانه ت هه نديك توپزه رى نه كادى برويان وايه كه (سهره تا و كوتايى له دهقى رو مان (هه ره وه ها چيروك) دا دوو توخمى سهره كين و گرنكيان له ته ونى ناوه كى رووداوه كان كه متر نييه) (۱۰).

په ره سه ندى رووداوه كان، شيوازى بنيادى گيپرانه وه و هه لوپسته ي فيكرى نووسه ر، روليكى گرنك له دامه زراندى كوتاييدا ده گيرن، نه مانه يش جو رى كوتايى و گرنگترين سيماكاني ديارى ده كن. به گوتره ي نه مه ش ده كريت بلتين كوتايى چيروك له رووى جو ره وه دابه ش ده بيت بو:

۱- **كوتايى كراوه:** نهو جو ره كوتاييه به كه دوا نه نجامى رووداوه كان و به سهره تاي كاره كته ره كان بي چاره سه ر بو خوينه ر به جى دههيت، بو نه وهى به پيى خويتندنه وهى رووداوه كان و ليكدانه وهى خوى بير له نه نجاميک بكاته وه، هه نديك جار چيروك به پرسباريک كوتايى ديت و داوا له خوينه ر ده كات به پيى تيگه يشتنى له رووداوه كان و هزرى كاره كته ره كان، وه لاميك بو نهو پرسباره بدوزيته وه، به هوى نه مه وه خوينه ر له گهل دهقى چيروكه كه دا ته فاعول ده كات و تا ماويه كى زياتر هوشى

لای دهقه که دهمینیت و به دانانی دوا وشه لپی نابیتتهوه و دهستی لی هه لئاگریت، زور جار ئەم شپوه کۆتاییه دیالۆگ له نیتوان خوینەر و دهقدا سازد دهکات و هانی خوینەر دهقات به خوی وهلامیکی گونجاو بو پرسیری دهقه که بدۆزیتتهوه، ئەم شپوه کۆتاییه له گهله ههلوستی خوینهری تهقلیدیدا یهک ناگریتتهوه، یان ئەو خوینهری چاوه ری دهکات هه موو چیرۆکی کۆتاییه کی لۆژیکی و نامادهی هه بیت، به پیچه وان هه شه وه کۆتایی کراوه که هزی خوینەر دهجوولینیت و داوای لی دهکات ئەوه ته و او بکات که نووسەر نه یگوتوه، یان دهقه که نه یدرکاندوه، زیاتر هزی له م جوړه کۆتاییانه به و ده زانیت نووسەر تیگه یشتنی خوینهری فه راموش نه کردوه و کۆتاییه کی دیار بکراوی به سهردا نه سه پاندوه، کۆتایی کراوه پیشبینی خوینهری ئاسایی ده شله ژینیت و له گه لیدا ویک نایه ته وه.

۲- کۆتایی داخراو: ئەم جوړه کۆتاییه له چیرۆکی کۆن و ئەو جوړه چیرۆکانه دا زیاتر ده رده که ویت، که نووسهره کانیا ن بو کۆتایی چیرۆکه کانیا ن ناشنای شپوازیککی دیکه نه بوونه، یان له و نووسه رانه ن که بریاریا ن داوه له گوشه نیگای خوینانه وه هزر و بوچونیتک بکه نه په یام و به سهر خوینهریدا بسه پیتن و به وهی قایل بکه ن که ئەمه تاکه روانگه یه کی راسته که ده کریت رووداو و به سه رهاته کانی پی لیک بده نه وه و له پتی ئەمه شه وه هه لسه نگاندن بو به سه رهات و چاره نووسی هاو جوړ له ژیا نی واقیعیدا بکه ن.

کۆتایی داخراو ده رفهت به خوینەر نادات به بوچوونی خوی به شداری له هه لسه نگانندی واتایی و هونه ری دهقه که دا بکات و پتی لی گیراوه راقه یه کی دیکه بو دهقه که بدۆزیتتهوه، به م شپوه یه خوینەر ته نیا رۆلی وه رگر ده بینیت و نووسه ریش ده بیتته بریارده ری چاره نووسی هه موو کاره کتسه ره کانی ناو چیرۆکه که و به جوړیتک ئاراسته یان دهکات که خوی ده بخوازیت، واته نووسه ر کار بو جل ه وکردنی هزی خوینەر دهکات و هه ول دهقات ئایدیۆلۆژیا و جیهان بینی خوی بکاته مایه ی په سه ندرکدی خوینەر.

چیرۆکی کۆتایی داخراو ری له خه یالی خوینەر ده گریت و ناهیلیت به شپوه یه کی جیاواز بیر بکاته وه و سه بارهت به واقیع گومان له بوچوونه کانی نووسه ر بکات،

ئایدیۆلۆژیا ی نووسه ر کار دهکات بو ئەوهی کۆتایی چیرۆکه که به و جوړه بیت که خوی ده بخوازیت، به واتایه کی دیکه نووسه ر بو گوزارشت کردن له واقیع (ته نانهت واقیعی سه ر کاغه ز) ده یه ویت گومان لای خوینەر نه مینیت و ته سلیمی ئەو دیدگایه بیت که ئەم دا کۆکی لی دهکات. زور پینوسته نووسه ری چیرۆک خه یالی خوینەر ئازاد بکات له پتی بنیادنا نی جیهانیتکه وه که ده کریت وینا بکریت و نه بیتته کۆبییه کی وینه کانی واقیع، که چی ئەو چیرۆک نووسانه ی ده یانه ویت ته نیا له دیدگای خوینانه وه واقیع پیتشان بده ن بی ئەوهی فره دیدگای له به رچاو بگرن، یان ده یانه ویت ئەوهی ته نیا خوین به واقیعی ده زانن، بیکه نه بناغه ی دامه زرانندی جیهانی ناو چیرۆکه کانیا ن، به مه رتگری ده که ن که به خه یال وینای واقیعیکی جیاواز له لایه ن خوینهره وه به رهه م به یتریت.

ئەمه ش به ره و بیروکی ئەو جیاوازییه مان ده بات که ده لیت: «ئایدیۆلۆژیا - به مانایه ره هه ندییه که ی - واقیع ده پار تیزیت و وه ک خوی ده یه یلته وه، به لام یۆتۆپیا - به مانا سو سیۆلۆجییه که ی - واقیع ده خاته به رده م گومان و پرسیا رکردنه وه، وه ک پۆل ریکۆر ده لیت: (یۆتۆپیا مومار سه کردنی خه یاله له پینا و بیر کردنه وه به شپوه یه کی پیچه وان ه، واته پیچه وان ه ی ئاراسته ی واقیعی کۆمه لایه تی، که واته ئەو (ده ره وه) یه، یان ئەو (بوونه جیاوازه) ی یۆتۆپیا رووبه رووی ئەو (بوونه واقیعییه) ده بیتته وه که ئایدیۆلۆژیا راید ه گه یه نیت» (۱۱).

ئەگه ر له به ر رۆشنا یی ئەوهی که له وه و پیتش با سمان کرد، پروانینه کۆتایی چیرۆکی (من و شادی) ده گه یه نه ئەو ئەنجامه ی که نووسه ری ئەم چیرۆکه له سه ره تا وه بریا ری داوه هه رده و کاره کتسه ره که (وه رده) و (شادی) به یه ک بگه ن، بو ئەمه ش (وه رده) له پار سه وه ده هینیت بو رۆژا وای کوردستان بو ئەوهی له ئاهه نگی نه ورۆژ له شاری کۆنای به شداری بکات و له ویتش به دهم گۆرانییه کی فه یرووزه وه، گۆرانی بو ئەو بلیت، دهقی گۆرانیه که بيش که بو وه ته هه وینی نووسینی ئەم چیرۆکه ناوی (شادی) تیدایه و ئامازه یه کی راسته وخوی بو سه رده می مندالی (وه رده) و (شادی) له خوگر توه، که کاتیک ئەوان مندال بوونه و پیکه وه گه مه یان کردوه، ئیدی له وی چاوی به شادی ده که ویت و له ناو ئاپۆرای

خه لکه که دا ئامیز له یهک ده نین و به یه کتر شاد ده بنه وه . له کۆتایی چیرۆکه که شادا ، نووسهر له زاری وهرده وه له لاپه ره (۲۲) دا ده لیت : « ئیتر به شادی شاد بوومه وه ، ئیستا له گه ل شادی و مرۆقه ئازاد یخوازه کانی سه ره ئه م زه مینه له کۆیانێ پارێزگاری له ئازادی ته واوی جیهان ده که یه ، هه رگیز جارێکی تر ناگه ریمه وه پاریس» . به م قسانه یش که قسه ی خودی نووسه رن و له زاری (وه رده) وه کراون ، قفلێ کۆتایی بو چیرۆکه که دانراوه و ئه وه یشمان پێ راده گه یه نیت که ته واوی ئه م چیرۆکه بو دهربرینی ئه م هزر و بوچونه نووسراوه . ئه م کۆتاییه له ناوونیشان و دێر به دێری چیرۆکه که وه به ره هه م هاتوه و کاری بو کراوه . نووسه ر به وه پهری هۆشیاری به وه کاری له سه ر کردوه . به گه رانه وه یه ک بو کۆپله ی دووه می چیرۆکه که ئه مه مان بو ساغ ده بیته وه کاتیک له لاپه ره (۱۴) دا (وه رده) ده لیت : « نازانم بوچی باوکم بریاری دا بگه رپینه وه لبنا ؟ ئیمه ی ناچار کرد له گه لێ بگه رپینه وه ، سێ سال دوا ی گه رانه وه شمان ، هه ر بو شاری پاریس ده گریام ، تا شادیم نه ناسی خۆم له لبنا به بیگانه ده هاته به رچاو ، هه ستم به نامۆبی ده کرد ، به لام دوا ی ئه وه ی بوومه هاو رپتی شادی ورده ورده خه مه کانم ره وینه وه» .

کۆتایی چیرۆک پێوه ندی به بنیادی کاره کته ره کانه وه هه یه و رۆل و سیفه تی ئه وان و هزر و بیرکردنه وه ی رۆژانه یان ده بنه بناغه بو ئه وه ی هه موو چیرۆکه که به م رپه وه دا پروات ، که کۆتاییه که ده یخواییت . له هه مان کاتدا کۆتاییش تا راده یه کی زۆر له بنیادانی که سایه تی هزی و ئاکاری و بیرکردنه وه ی ئه و کاره کته ره ئه و رۆلی ده بیته ، که واته سه ره تای جووله ی کاره کته ره کان و دوا هه لۆتستیان له ناو کۆتاییدا ره نگ ده داده وه ، که سایه تی (وه رده) که له سایه ی باوکێکی خاوه ن هزی ئازاد و مرۆقدۆستدا په روه رده بوو بوو ، ئه وه ی لێ ده وه شپه ته وه وه ک که چه عه ره بیکی لبنا ی هاو رپیه تی (شادی) بکات که کوره کوردیک بوو به بنه ماله وه له ولاتی لبنا نیشته جێ بوون ، ئه گه رچی شه ری ناو خۆی ئه و ولاته هۆکار بوو سالانیکی دووردریژ لیک دابهرین ، به لام دواتر له شاری کۆیانێ له رۆژاوا ی کوردستان به یه ک ده گه نه وه و به یه ک شاد ده بنه وه .

وه رده له لاپه ره (۱۶) دا له باره ی باوکی به وه ده لیت : « باوکم زۆر خۆشی ده ویستم و بێ دلی نه ده کردم ، هه رگیز

رپگری لێ نه ده کردم بچم بو مالی شادی و هاو رپیه تی بکه م ، چونکه ده یزانی چه ند شادیم خۆشده وئ ، ئه و مرۆقیکی ئازاد بوو ، به قه د ئازادی خۆی پروای به ئازادی مرۆقه کانی تر هه بوو» ، بو ئه وه ی نووسه ر زیاتر قه ناعه تمان پێ بکات که باوکی (وه رده) مرۆقیکی رۆشنبیر و ئازاده و گوی به هزی ره گه زبه رستانه نادات ، باسی هه لۆتستیکی ئه ومان له زاری (وه رده) وه بو ده کات و له لاپه ره (۱۷) دا ده لیت : « رۆژیکیان ئامۆزایه کی باوکم هاته ماله مان پاش به خیره اتن ، وه ک نه ریتی عه ره بی قاوه یه کمان پێشکه ش کرد ، ئه ویش پێش ئه وه ی قاوه که بخواته وه ، رووی کرده باوکم و وتی : قاوه که ناخۆمه وه ، تا رپگری له هاتوچۆی که چه کته بو ماله یه هه وودیه کان نه که یه ت ، باوکم زۆر تووره بوو که پێشتر باوکم به و شپه وه یه نه دیبوو ، قاوه کانی بو لای من سووراند و دواتر رووی له ئامۆزاکه ی کرد و وتی : کام یه هه وود ؟ ئامۆزاکم وتی : بنه ماله ی دورووز و کرمانجه کان هه مووی یه هه وودین . باوکم زیاتر هه لچوو و وتی : ئه وه درۆی عه ره به ، هه ر که سیکیان به دل نه بوو ، ده لێن یه هه وودیه ، هه ر کاریکیان پێ نه کرا و بو یان نه چوه سه ر ، ده لێن به هۆی یه هه وودیه کانه وه ئه م کاره سه ری نه گرت ، به سه واز له و درۆ و ده له سانه بێن ، له جیا تی ئه وه ی به دوا ی شکانه وه ی خه لکه وه بن ، پرۆن خۆتان راست بکه نه وه . ئامۆزاکه ی باوکم تووره بوو ، قاوه که ی نه خواره وه و رۆیشت ، جارێکی تر نه گه راپه وه» .

هزی ئه م جوژه که سایه تی به وای کردوه (وه رده) نه بیته که سیکێ ره گه زبه رست و به وه پهری پرواوه (شادی) خۆش بویت و دواتر له کۆتایی چیرۆکه که دا پروات بو کۆیانێ بو ئه وه ی به شداری ئاههنگی جه ژنی نه ورۆز بکات و وه ک ئافره تیکی ئازاد یخوای پشستگی له خه باتی ره وای خه لکی رۆژاوا ی کوردستان بکات . عه شقی شادی هانده ریکه گه وره بووه بو ئه وه ی (وه رده) هه ولتی ئه وه بدات له رپتی کورده کانی پارسه وه خۆی فیری زمانی کوردی بکات و به ناو ولاتانی رۆژاوا دا به دوایدا بگه رپت ، گه بیشتنی پرسه نامه یه کی شادی (که له ده قه که دا نه زانراوه چۆن گه یشتوه ته ده سستی وه رده و که لینیکی هونه ری له ده قه که دا دروست کردوه و دواتریش چاره سه ر نه کراوه) . پاش هه وت رۆژ له مردنی باوکی وا له م که چه ده کات هیوا ی دۆزبنه وه ی ئه م کوره

لای سەر هەلبەداتەوه. نامەکه بە ناوی (شادی - رۆژاوا) واژۆکراوو، وشەى رۆژئاڤا لای (وەردە) دەبیتە کللیتیک بۆ دۆزینەوهى (شادی) و سەرەتا وا دەزانیت بەرەو ئەوروپا کۆچیان کردوو، لە فەرھەنگى (کوردى - عەرەبى) بە داوى واتای ئەم وشەى دا دەگەریت، دایکى ناچار دەکات پیکهوه بەرەو پاريس بگه‌رێنەوه، لە کوردەکانى ئەوى لە مانای وشەکه دەپرسیت، بەلام هیچ سەرەداویکى دەربارەى شویتى (شادی) دەست ناکه‌ویت تا دوا جار لە کۆتایى چیرۆکه‌دا (بى ئەوهى ديار بیت کى وەردهى دەعهوتى ئاههنگى نه‌ورۆزى کۆبانى له رۆژئاڤا کردوو، ئەمەش بووه‌ته که‌لینىکى هونه‌رى دیکه‌ى ده‌قه‌که)، بۆی دەردەکه‌ویت که مەبه‌ست له (شادی - رۆژئاڤا) ئەوهیه که شادی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ رۆژئاواى کوردستان و له‌ویش یه‌کتر ده‌بیننه‌وه. لەم نمونانه‌وه بۆمان دەردەکه‌ویت چۆن بەشه‌کانى چیرۆکه‌که له‌گه‌ڵ کۆتاییدا یه‌ک ده‌گرنه‌وه و رایه‌لى رووداوه‌کان به‌رەو ئەو شویتەمان ده‌بن، که نووسەر ویستوو به‌تى هه‌ردوو کاره‌کته‌ره‌که (وەردە، شادی) له‌وى به‌ یه‌ک بگهن.

کاره‌کته‌ره‌کانى ئەم چیرۆکه‌ بوونه‌ته ئامرازىک بۆ گوزارشتکردن له ئایدیۆلۆژىای نووسەر، نووسه‌رىش بیری بۆ ئەوه نه‌چوه که نابیت دوو مندالى قوتابخانه‌ى سەرەتایى که ته‌مه‌نیان به پیتی ده‌قه‌که له ده‌ورو به‌رى نۆ سالی‌دايه بینه هه‌لگرى بىر و بۆچوونىک له‌گه‌ڵ ئاستى ته‌مه‌ن و هۆشيارى ئەواندا ناگونجیت، ئەمەش که‌لینىکى گه‌وره‌ى له ده‌قه‌که‌دا دروست کردوو، ده‌بايه نووسەر خۆى لى بپارێزیت، بەلام بۆ خاترى ئەوه‌ى هزرى خۆى له ده‌قه‌که‌دا ده‌رپیت و کاره‌کته‌ره‌کان به‌ جۆرىک له‌ رووى هزرىيه‌وه بنیاد بنیت که له‌ خزمه‌تى هزرى خۆیدا بن، بۆیه ئاوى لى مەسه‌له‌یه نه‌داوه‌ته‌وه و ئەوه‌نده بايه‌خى پى نه‌داوه، بۆ نمونه کاتىک (شادی) گوڵه نىرگىک پىشکه‌ش به (وەردە) ده‌کات ئەویش لى ده‌پرسیت لەم پاییزه‌دا ئەم گوڵه به‌هارىيه‌ت له‌ کوى هینا؟ له‌ وه‌لامدا شادی به‌ دىالیکتى کرمانجى سه‌روو وه‌لامى ده‌داتەوه و (وەردە)ش هیچى لى تىناگات، بۆیه پیتی ده‌لێت: من له‌ زمانى ئیوه تىناگه‌م، به‌ لبنانى وه‌لامم بده‌وه، ئەویش به‌ زمانى عەرەبى، دىالیکتى لبنانى داوى لىبوردنى لى ده‌کات و پیتی ده‌لێت وامزانى له‌گه‌ڵ خوشکه‌که‌مدا قسه

ده‌که‌م، پاشان شادی درپژه به‌ قسه‌کانى ده‌دات و ده‌که‌ویتە باسى خۆى و نه‌ته‌وه‌که‌ى و چۆن ئەمان له‌سه‌ر خاکی خۆیان وه‌ک بىگانە ته‌ماشاشا ده‌کرتن، چونکه ده‌وله‌تیان نییه. وەرده له‌ لاپه‌ره (١٦) دا ده‌لێت ئەوسا مندال بووم هیچ له‌ قسه‌کانى شادی تى نه‌ده‌گه‌يشتم، بۆیه پىم وت: ده‌ پىم بلێ ئەو گوڵه جوانه‌ت له‌ کوى بوو؟.

ده‌ستىکى به‌سه‌ر قژه زه‌رد و سپىيه‌کانیدا هینا و به‌سه‌ر ده‌موچاوى خۆیدا هینا به‌ خواره‌وه و وتى:
- ئەو گوڵه لای ئیمه‌ى کورد زۆر پىرۆزه، چونکه وه‌ک سىمبۆلى به‌رخۆدان و خۆراگرى سه‌برى ده‌که‌ین... ئەگه‌ر که‌سىکىش پرسىارى ئەو گوڵه‌ى لى کردین (مه‌به‌ستى له‌و که‌سه‌یه که گوڵه‌که‌ى پىشکه‌ش ده‌که‌ن)، ئەوه ئیمه‌ش له‌ رىگای ئەو گوڵه‌وه به‌سه‌رهاتى نه‌ته‌وه‌که‌ى خۆمانى بۆ باس ده‌که‌ین و ئەو گوڵه‌يش که سىمبۆلى نه‌ته‌وه‌که‌مانه، وه‌ک گریدانى هاوړتیه‌تى هه‌مىشه‌ى پىشکه‌شى ده‌که‌ین... ئیستا تۆ ئەو گوڵه‌ت پى جوانه پىشکه‌شى تۆى ده‌که‌م... بۆ ئەوه‌ى هه‌مىشه نه‌ته‌وه‌که‌ى منت له‌ بىر بیت، ئەگه‌ر رۆژىک له‌ شویتىکى ئەم دنیا به‌ توانیت به‌ وشه‌یه‌کى جوان پىشگىرى له‌ گه‌له سته‌م دیده‌که‌م بکه‌یت. زۆر سوپاسى شادىم کرد و وتم: کوره تۆ چیت؟! چه‌ند زرنگى؟، قسه‌کانت مرۆف سه‌رسام ده‌که‌ن! ده‌زانى تۆ له‌ ته‌مه‌نى خۆت گه‌وره‌ترى؟!...».

خویندنه‌وه‌ى ئەم دىالۆگه، شىکردنه‌وه‌ى قسه‌کانى شادی، بىجگه له‌ بالاده‌ستى هزرى نووسەر و له‌به‌ر چاونه‌گرتنى ئاستى تىگه‌يشتنى مندالىک، دوو خالى گه‌وه‌رى له‌ خۆ گرتوه و هه‌ردووکیان داوى له‌ کۆتایى چیرۆکه‌که‌دا، به‌دى هاتوون. یه‌که‌میان گوڵى نىرگه‌ که له‌ چیرۆکه‌که‌دا له‌ زارى (وەردە) وه‌ک گوڵىکى به‌هارى ناسپناره، دووه‌مىشيان داواکردنى (شادی) یه‌ له‌ (وەردە) بۆ ئەوه‌ى وه‌ک هاوړتیه‌ک پىشکىانى له‌ نه‌ته‌وه‌ى کورد بکات. له‌به‌ر ئەم دوو خاله‌ ده‌بینن له‌ به‌هاردا، له‌ جه‌ژنى نه‌ورۆزدا، له‌ شارى کۆبانى له‌ رۆژاواى کوردستان، وەرده وه‌ک پىشکىانىک له‌ نه‌ته‌وه‌ى کورد به‌شدارى له‌ ئاههنگى نه‌ورۆزدا ده‌کات که خۆى له‌ خۆیدا هیمایه بۆ سه‌رکه‌وتنى ئەم نه‌ته‌وه‌یه، ئەم کۆتاییه‌ش ئەنجامىکى یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه به‌لای نووسه‌ره‌وه، چونکه پىشتر ئەم ئەنجامه‌ى مه‌به‌ست بووه و رووداوه‌کانىشى به

چەشنىك دامەزراندوو بە ئۆزى ئىكەن ئەم ئەنجامە بېتە دى. واتە بە گوپىرە بەسەرھات و زنجىرەى رووداوەكان، خويىنەر تى دەگات كۆتايى ئەم چىرۆكە چۆن دەبىت، كۆتايىيەكەش داخراو و دەرفەتى ئەو تىدا نىيە بېتە كۆتايىيەك لەگەل پېشېنى خويىنەردا يەك نەگرىتەو، ئەم جۆرە كۆتايىيە لەووە سەرچاو دەگرىت كە نووسەر پېشتر ويستووېتەى لە روانگەى ئايدىلۆژىيەى خويىو بەرەنگ رېژى بىكات و بە دوا وشەى خوي قفللى لى بدات، لەبەر ئەمەيش دەقەكە بووئە دەقئىكى مۆنۆفۆنى (يەك دەنگى) و رى نەدراو كارهكتەرەكان ئازادانە و بە گوپىرەى تەمەنى خويىان باسى ژيان و ژىنگە و خەونەكانىان بىكەن. مەبەستى سەرەكى نووسەرەيش لەم چىرۆكەدا ئەو بە كە دەگرىت پەرورەدەى دروست و مرۆف دۆستانە بېتە ھۆكارىكى گرنگ بۆ ئەو دۆستايەتى و ھاوكارى لە نيوان نەتەو جىياوازەكاندا بېتە ئاراو و زمان و ئايىنى جىياواز نەبنە ھۆى فاكترەى شەر و خويىن رشتن و توندروپى.

بە گىشتى ئەم چىرۆكە دەچىتە خانەى ئەدەبىتىكى رېالىزمى تىكەل بە رۆمانسىيەتىكى شورىگىتېرەنە و بە دەقئىكى خاوەن پەيام دادەنرېت، نابىت لىرەشدا ئەو فەرامۆش بىكەين كە دەقەكە ھەلەى زمانى و خالەندى تىدا ھەبە و نووسەر لە رووى ئاستى دەرپرېنەو جىياوازى لە نيوان ئاستى زمانى و رۆشنىبىرى كارهكتەرەكاندا نەكردوو، تەنەت پەى بەو نەبردوو كە (وەرە) كچىكى عەرەبە و (شادى) كورپكى كوردە و نابىت ئەم دوو كارهكتەرە لە بەكارھىتەنى زمانى كوردى و زمانى عەرەبىدا ھەمان ئاستى ئاخوتن و دەرپرېنىان ھەبىت، بە تايىبەتى لە قوئاغى مندالېدا.

ئەنجام

خويىندەئەو ئەم چىرەكە و وردبوونەو لە ھەندىك لە دەروازەكانى، بە تايىبەتى ناوونىشان و دەستپىك و كۆتايى، كۆمەللى ئەنجامى لا گەلەلە كوردين كە ئەمانە گرنگترىنىان:

۱- ناوونىشانى ئەم دەقە، ناوونىشانىكى نوئى و سەرنجراكىشە و لە جىناوئىك و وشەبەكى ھەسفى پىكھاتوو كە ئەو پىش ماناى شادى و بەختەوەرەى دەگەبەنىت و لە ھەمان كاتىشدا ناوئى يەكىكە لە

كارەكتەرەكانى چىرۆكەكە. ۲- ناوونىشانەكە بۆ ناو جەستەى دەقەكە شۆرپووتەو و لە زۆرەى بەشەكانى چىرۆكەكەدا خويى ناوندوو و لە كۆتايىشدا بەبەك گەبىشتى (من، وەرە) و (شادى) گەرەترىن ماناكانى بەختەوەرەى ئەم دوو كارهكتەرەى روون كرووتەو.

۳- دەسپىكى دەقەكە، پىئەندىيەكى تەواوى بە ناوونىشان و زۆرەى پاژەكانى چىرۆكەكەو ھەبە و كارهكتەرى سەرەكى و شوپىن و رووداوەكانى لە خۆگر توو و نەبووتە توخمىكى داپراو و لە سەرەتاي دەقەكەدا بەجى نەماو، ھەرەھا بووتە ھۆكارى بەرھەمەتەنى نىشانە و واتاكانى ئەم چىرۆكە.

۴- ناوونىشان و دەستپىك و جوولەى كارهكتەرەكان و ھزر و ھوشى ئەوان و زنجىرەى رووداوەكان، بوونەتە فاكترەى سەرەكى بۆ ئەو كۆى دەقەكە بەرەو كۆتايىيەكى داخراوى پېشېنى كراو بەرن، كە پېشتر نووسەر لەبەر رۆشنايى ئايدىلۆژىيەى خويىدا پىيارى لە سەر داو.

۵- نووسەرى ئەم دەقە لە پىئاو بالا دەستى ھزرى خويىدا، كارهكتەرەكانى كرووتە ئامرازىك بۆ گەياندىنى پەيامىك كە ويستووېتەى لە رېتى ئەمانەو بە خويىنەرى بگەبەنىت، لەبەر ئەو دەقى چىرۆكەكە بووتە دەقئىكى يەك دەنگى و دەرفەتى فرە دەنگى، فرە زمانى، لەدەست داو.

پەراوئەكان:

۱- محمد صابر عبىد: شعرىة الحىب فى خطاب الحىب، دار الحوار للنشر والتوزىع، ۱، (سوربا، اللادقىة) ۲۰۱۱، ص ۲۴ - ۲۵.

۲- بۆ زانىارى زياتر دەرپارەى ئەم بابەتە پروانە:

جىرا رجنىت: خطاب الحىب، بىح فى المنىح، ترجمە محمد معتم و آخرون، ھىئە العامە للمطابىع الامىرىە، ۲، دمشق، ۲۰۰۲، ص ۱۵ ومابعدها.

۳- د. شاكىر سابىر: الفضا الروائى عند سلیم بركات، قراءة فى (ثلاثىة الفلكيون فى ثلاثاء الموت)، مطبعة رۆژھەلات، ۱، من منشورات اتحاد الادب الكرد، المركز العام (۲۴)، أربىل، ۲۰۱۲، ص ۶۱.

۴- پروانە: د. احمد العدوانى: بداية النص الروائى، منشورات النادى الأدبى، المركز الثقافى العربى، الرىاض، الدار البىضاء،

- بيروت (مشروع نشر مشترك)، ط ١، ٢٠١١، ص ٤٥.
- ٥- ياسين النصير: الإستهلال، دار الشؤون الثقافية العامة، ط ١، بغداد، ١٩٩٣، ص ٢٧.
- ٦- د. احمد العدواني: بداية النص الروائي، ص ١٥-١٦.
- ٧- نارام صديق: دهستپيک له چيرۆكى كورديدا، چاپخانه ياد، ج ١، سليمانى، ٢٠١٢، ل ٥٢، بهه نديك دهستكارى كه موه وه مرگرتوه.
- ٨- دهشتى سليمان بهرزوارى: من و شادى (چيرۆك) گوڤارى رامان، ژماره ٢٣٦، پيکهوتى ٢٠١٧/١/٥، ل ١٤ له مه ولا به پيى لاپه ره كانى گوڤاره كه له ناو تويزينه وه كه دا تاماژه به نه و كوڤيلانه ده كه بن كه له دهقى چيرۆكه كه وه به پيى پيويست وه ك نمونه وه ريان ده گرین.
- ٩- بروانه: ئه ندرى دى لنجو: في انشائية الفواتح النصية، ترجمة، سعاد بن إدريس نبیخ، مجلة نوافذ، جدة، العدد (١٥)، (شعبان، ١٤٢٠هـ) ص ٢٠ وما بعدها. له: د. احمد العدواني: بداية النص الروائي، النادي الأدبي، المركز الثقافي العربي، مشروع نشر مشترك: الرياض، الدار البيضاء، بيروت، ٢٠١١، ص ١٦ وه رگيراهه.
- ١٠- د. عفاف عبدالمعطي: السرد بين الرواية المصرية والرواية الأمريكية. رؤية للنشر والتوزيع، ط ١، القاهرة، ٢٠٠٧، ص ٢٨٩.
- له: د. احمد العدواني: بدايه النص الروائي، ص ٥٧. وه رگيراهه.
- ١١- نهوزاد نه حمده نه سوهد: شيعرييه تى دهق و ههنگونى خوتنده وه، چاپخانه رهنج، سليمانى ٢٠٠١، ل ٣٥.

سەرچاوه كان:

١- به زمانى كوردى

- ١- نارام صديق: دهستپيک له چيرۆكى كورديدا، چاپخانه ياد، ج ١، سليمانى ٢٠١٢.
- ٢- دهشتى سليمان بهرزوارى: من و شادى (چيرۆك) گوڤارى رامان، ژماره ٦٣٢ له پيکهوتى ٢٠١٧/١/٥.
- ٣- نهوزاد نه حمده نه سوهد: شيعرييه تى دهق و ههنگونى خوتنده وه، چاپخانه رهنج، سليمانى ٢٠٠١.
- ب- به زمانى عهريه:
- ١- احمد العدواني: (د.): بداية النص الروائي، منشورات النادي الأدبي و المركز الثقافي العربي (مشروع نشر مشترك)، ط ١، الرياض، الدار البيضاء، بيروت، ٢٠١١.